

[Kirkeministeren.]

dengang, maatte jeg nok kunne give nogen Besked om den. Det kan jeg for saa vidt godt, som jeg har Sagens Akter til min Raadighed, og hvad der staar i Sagens Akter, kan jeg godt oplyse; om det bliver tilstrækkeligt, er noget andet.

Det ærede Medlem begyndte med at tale om den foregaaende Besættelse af Embedet. Dengang havde der en lang Aarrække været en grundtvigsk Præst, og ved hans Død — der var kun een Præst i Byen dengang — var der et Flertal paa 16 mod 2 ved Afstemningen om den nye Sognepræst. Den daværende Minister besatte Embedet med Mindretallets Kandidat, der var Missionsmand, men kort efter oprettede han et residerende Kapellani, hvor saa naturligvis Flertallet fik sin Kandidat sat ind. Ca. 10 Aar efter, da der igen blev Ledighed, var Forholdene ganske forandret. Da var der ikke et Flertal paa 16 mod 2, men et Flertal paa 10 mod 8. Det ærede Medlem sagde, at det i Regelen er Nr. 1, der bliver indstillet. Ja, det er det; der er maaske 3—4 Tilfælde Aaret rundt, hvor det ikke er Nr. 1, der bliver udnævnt; men naar Tallene ligger saa nær ved hinanden, staar man ved et af de Tilfælde, hvor ogsaa andre Forhold end Afstemningen tages op til Undersøgelse. Og her var Forholdet det, at Mindretallets Kandidat var langt ældre end den af Flertallet indstillede, og denne var ikke kvalificeret til Sognepræstembedet lønningsmæssigt set. Ja, det er det, jeg kan sige, efter hvad jeg har læst i Akterne; selv en Departementschef kan ikke altid vide, hvilke Motiver en Minister har for sine Beslutninger.

Det næste, jeg skal nævne, er en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Sneum. Det ærede Medlem spurgte mig om Reglerne for, hvornaar en Biskop kan overtage den ordinære Gudstjeneste i en Kirke. Det ærede Medlem sagde, at der var vist nogle uklare Bestemmelser i Danske Lov. Naa, Danske Lov udmærker sig ikke særlig ved uklare Bestemmelser, og der er da heller ikke nogen Bestemmelse, der direkte taler om dette. Men jeg tænker, det ærede Medlem sigter til den Bestemmelse, hvor der staar, at Biskoppen skal prædike Evangeliet saavel i den By, hvor han bor, som ude i Stiftet. Det er da en Selvfølge, at naar han

skal opfylde denne Forpligtelse, maa han have Ret til at overtage Tjenesten, og jeg tror heller ikke, det volder nogen Vanskelighed. Jeg tror, Menighederne er glade, naar Biskoppen kommer, hvad enten det er under Form af Visitats, eller han blot kommer ud og prædiker ved en Gudstjeneste.

Men det ærede Medlem nævnte et andet Spørgsmaal, og jeg har en svag Fornemmelse af, at de to Spørgsmaal maaske hænger sammen. Det ærede Medlem spurgte nemlig, hvordan det er med Radiogudstjenesterne, om jeg havde lagt Mærke til, at Biskopperne er særlig ivrige for at overtage Tjenesterne, naar de skal transmitteres.

Forholdet er jo dette, at Radiogudstjenesteanordningen har Ministeriet ikke noget at gøre med; det er Københavns Biskop, der efter Samraad med de øvrige Biskopper træffer Aftale med Statsradiofonien. Der er to Udsendelser om Søndagen. Til Eftermiddagstjenesten i Slotskirken bliver der altid udpeget en bestemt Mand, og det er Folk fra hele Landet; men for Højmessestjenesternes Vedkommende bliver der kun bestemt, hvilke Kirker Gudstjenesten skal transmitteres fra, og det er dels nogle københavnske Kirker og dels alle Domkirker adskillige Gange om Aaret. Naar man ser efter i Radioprogrammerne, vil man lægge Mærke til, at naar Gudstjenesten radiofoneres fra en Domkirke, er det af og til Biskoppen, af og til Stiftsprovsten og af og til en Kapellan, der prædiker, og det kan jeg ikke finde noget urigtigt i; men jeg gaar naturligvis ud fra, at det aftales med Præsterne paa Stedet.

Saa havde det ærede Medlem Hr. Erik Appel et Spørgsmaal til mig. Der var sket en Uretfærdighed, noget urigtigt, med Hensyn til en Frimenigheds Krav om at faa overladt en Sognekirke til Brug. Jeg kendte slet ikke den Sag, men det lykkedes mig — med det ærede Medlems Hjælp — at faa at vide, hvad det drejede sig om, og saa har jeg søgt nærmere Oplysning om Sagen. Det ærede Medlem fortalte, at Andragendet var indgivet allerede den 14. Juni 1941, og man havde først faaet Svar over et Aar efter. Det er rigtigt nok. Naar der indgives et saadant Andragende, skal Biskoppen først undersøge, om den paagældende Frimenighed hører til dem, der kan faa Tilladelse til at bruge Folke-